

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. R. Z.**, bytom P., právne zastúpený *JUDr. I. M., advokátkou, so sídlom P. X., K.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre**, so sídlom Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRP-VO-PK-5-005/2010 zo dňa 4. mája 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/1/2011-156 zo dňa 12. apríla 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/1/2011-156 zo dňa 12. apríla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi titulom trov právneho zastúpenia náhradu trov odvolacieho konania v sume 157,09 € na účet advokátky JUDr. I. M., v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zrušil, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. a) a c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného, ako aj

rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) č.p.: ORP-56-31/EO-2010 zo dňa 5. marca 2010 (ďalej aj ako „prvostupňové správne rozhodnutie“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný ako príslušný odvolací orgán podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 73/1998 Z. z.“) odvolanie príslušníka Policajného zboru (žalobcu) v súlade s ustanovením § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. zamietol a napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol, že pplk. Mgr. R. Z., služobne zaradený vo funkcii riaditeľa ODI OR PZ Komárno, zodpovedá podľa § 164 ods. 1, § 166 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. za škodu vo výške 682,30 €, ktorá škoda bola spôsobená stratou rádiostanice Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787, potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania spolu v sume 583,94 € podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), ktoré pozostávajú z dvoch úkonov po 123,50 € + 2x 7,21 € režijný paušál + 20% DPH za prevzatie veci a písomné vyjadrenie, jeden úkon po 123,50 € + 1x režijný paušál po 7,41 € + 20% DPH, spolu 157,09 €, za účasť na pojednávaní a náhradu za stratu času (Komárno – Nitra a späť za 6 polhodín po 12,35 €, spolu 74,10 €). Ďalej cestovné náklady motorovým vozidlom R. W. z Komárna do Nitry a späť, t.j. 140 km, celkom 39,05 € (12,6 litra x 1,21 €/l = 15,25 €, 140 km x 0,17 € = 23,80 €), ktoré trovy je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobcu vedený v T., a.s., číslo účtu X., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolávajúc sa na ustanovenia § 159 ods. 1, § 160 ods. 1, 2, § 164 ods. 1, 2, § 165, § 238 ods. 1 a § 241 ods. 1 až 4 zákona č. 73/1998 Z. z. na úvod ozrejmil, že jeho úlohou v danej veci bolo posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postup žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v súvislosti s uplatnením náhrady škody (strata rádiostanice) voči žalobcovi v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z. poukazujúc na to, že medzi účastníkmi zostal sporný výklad § 164 ods. 1 a 2 citovaného zákona. Uviedol, že v danej veci zo spisového materiálu žalovaného vyplýva a nie je sporné, že predmetná rádiostanica RD ST SMART HT6009DEE bola pridelená na Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len ako „ODI“) Komárno dňa 19. júla

2004 dokladom evidovaným pod č. PBD-27/04/06 a túto prevzal žalobca vo funkcii riaditeľa ODI Komárno, pričom táto bola dodaná ako výmena za inú pokazenú RD ST MATRA, s tým, že písomné potvrdenie o zverení rádiostanice žalobcovi podľa § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. sa v spise nenachádza. Poukázal na interpretáciu žalobcu, ktorý vysvetlil zaužívaný spôsob pridelenia a používania iných rádiostaníc, pričom žalobca zdôraznil, že iní dvaja nomenovaní príslušníci mali obdobné rádiostanice pridelené písomne, tieto zamykali osobitne do skrinky s tým, že kľúč nebol k dispozícii ďalším službukonajúcim kolegom na tomto úseku a preto dal predmetnú rádiostanicu SMART k dispozícii príslušníkom PZ, ktorí vykonávali službu a potrebovali rádiostanicu k výkonu služby a plnenia si povinností na tomto dopravnom úseku dodajúc, že sám rádiostanicu nepoužíval pri výkone svojich služobných povinností z hľadiska funkcie, ktorú zastával, a preto rádiostanicu SMART písomne zveril mjr. Mgr. P. Z. a taktiež poukázal na „plán vykonania celookresnej špeciálnej kontroly dňa 10.1.2008 a 11.4.2008“, kedy bola rádiostanica písomne zverená službukonajúcim príslušníkom PZ ppráp. J. P. a ppráp. J. C., ktorí sa aj písomne vyjadrili a potvrdili, že rádiostanicu v tieto dni používali. Poukázal ďalej na to, že zistil a zo spisu tiež vyplýva, že žalovaný správny orgán, ako i prvostupňový správny orgán opierajú svoje závery o skutkový stav, v rámci ktorého bolo zistené, že žalobcovi boli dňa 18. decembra 2003 písomne zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, aj finančná hotovosť, pokutové bloky, materiál pridelený DÚD dokladom na materiálnej knihe na základe inventúrneho výkazu, kde mala byť zahrnutá i rádiostanica RDST SMART HT6009DEE, výrobné číslo 03040901787 a preto mali za to, že v prípade žalobcu ide o osobitnú zodpovednosť za zverené hodnoty, teda zodpovednosť za schodok na zverených hodnotách, ktoré bolo potrebné vyúčtovať a tejto zodpovednosti sa žalobca nezbavil, keďže nepreukázal, že za túto škodu osobne nezodpovedá. Ďalej považoval krajský súd za potrebné uviesť, že predmetom zverenia môžu byť len hodnoty určené na obeh, hotovosť, ceniny, zásoby materiálu, s ktorými môže príslušník PZ nakladať po celý čas, po ktorý mu tieto hodnoty budú zverené a v takomto prípade ide **o osobitnú zodpovednosť podľa § 164 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. a pokiaľ ide o osobitnú zodpovednosť za zverené predmety, táto je založená na podmienkach podľa § 165** v spojení s § 160 ods. 2 citovaného zákona, pričom mal za to, že žalovaný správny orgán sa **dôsledne nevyporiadal s atribútmi týchto dvoch zodpovedností za škodu a z jeho rozhodnutia nie je možné zistiť, na akom skutkovom základe dospel k záveru, že žalobca zodpovedá za stratu predmetnej rádiostanice podľa osobitnej zodpovednosti podľa § 164 ods. 2 zákona**, nakoľko došlo k strate veci nespôsobilej na zverenie podľa tohto ustanovenia zákona, keďže ide o vec slúžiacu na výkon

služby príslušníka PZ. Navyiac dodal, že z dokladov vyplýva, že žalobca z pozície svojho postavenia riaditeľa ODI predmetnú rádiostanicu osobne nepoužíval pri plnení služobných povinností a túto písomne odovzdal iným príslušníkom PZ (podriadeným) na výkon svojej činnosti, čo rovnako nie je sporné. Krajský súd prisvedčil žalobcovi, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné a to z toho dôvodu, že účtovný doklad 27/04/06 zo dňa 19. júla 2004, ktorý oba správne orgány považovali za doklad o zverení podľa § 164 zákona, nespĺňa náležitosti podľa tohto ustanovenia, ani podľa nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 78/2005 [čl. 6 ods. 1 písm. b)]. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný sa dôsledne nevyporiadal s tvrdením žalobcu, ktorá skutočnosť vyplýva i zo spisu, že predmetnú rádiostanicu odovzdal svojmu podriadenému, ktorú tento podriadený ďalej odovzdal jednotlivým dopravným policajtom do výkonu služby, o čom svedčí prehlásenie Mgr. P. Z., ako aj písomné vyjadrenia policajtov práv. J. P. a práv. J. C.. Záverom vytkol žalovanému správneho orgánu, že si neujasnil rozdiel medzi osobitnou zodpovednosťou a všeobecnou zodpovednosťou za škodu, ktoré sú upravené v ôsmej časti zákona č. 73/1998 Z. z. a ťažiskom dôkazného bremena, ktoré je pri nich rozdielne. Pri osobitnej zodpovednosti podľa § 164 a § 165 zákona je možnosť liberácie na príslušníkovi PZ, avšak pri všeobecnej zodpovednosti je dôkazné bremeno na služobnom úrade, ktorý musí príslušníkovi preukázať všetky atribúty škody podľa § 160 ods. 2 zákona, pričom dodal, že z doteraz vykonaného dokazovania a zabezpečených dôkazov nevyplýva záver žalovaného o osobitnej zodpovednosti žalobcu podľa § 164 ods. 1 a § 166 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., keďže škodu mal spôsobiť sám ako nadriadený (§ 171 citovaného zákona). V tejto súvislosti poukázal tiež na skutočnosť, že zástupca žalovaného na pojednávaní na súde uviedol, že po strate rádiostanice bol na tomto oddelení zavedený zápožičný zošit na evidenciu rádiostanice, čo svedčí o tom, že používanie rádiostanice na služobné účely rôznymi príslušníkmi PZ (podľa denného zadelenia do výkonu služby) nie je možné podriaďiť pod ustanovenie § 164 zákona. Z vyššie uvedených dôvodov, preto žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne č.p.: ORP-56-31/EO-2010 z 5. marca 2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a) a c) OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že tento vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia vecí a navrhol odvolaciemu súdu, aby v súlade s § 220 OSP zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/1/2011-156 zo dňa 12. apríla 2011 tak, že žalobu zamietne a žalobcovi neprizná náhradu trov konania. Uviedol, že sa v žiadnom prípade nestotožňuje

s právnym názorom krajského súdu dôvodiac tým, že písomným zverením zo dňa 18. decembra 2003 bola žalobcovi zverená finančná hotovosť, pokutové bloky a materiál pridelený DÚP dokladom na materiálovej knihe, nakoľko zverenie uvedených hodnôt bolo potrebné učiniť podľa § 9 a § 10 výnosu MV SR č. 42/1998, vzhľadom na personálnu zmenu – žalobca sa stal riaditeľom ODI v Komárne a zverenie uvedených hodnôt je podmienkou pre výkon funkcie. Poukázal tiež na to, že predmetom zverenia boli hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, pričom žalobca tieto hodnoty riadne prevzal, čo potvrdzuje zápisnica z odovzdávajúcej a preberajúcej inventúry zo dňa 18. decembra 2003 a tiež zápisnica z preberacej inventúry materiálu triedy 06 zo dňa 23. decembra 2003, pričom rádiostanica Smart HT 6009DEE, výrobné číslo 03040901787, za ktorej stratu žalobca v plnom rozsahu zodpovedá, bola žalobcom prevzatá ako náhrada za pokazenú rádiostanicu Smart s výrobným číslom 1994112908, ktorá bola uvedená v zápisnici z preberacej inventúry zo dňa 23. decembra 2003. Zdôrazniac, že žalobca prevzal rádiostanicu na základe riadneho účtovného dokladu č. 27/04/06 zo dňa 19. júla 2004, ktorý preukázateľne svojím podpisom potvrdil, vyhodnotil argument súdu, že sa v spise nenachádza doklad o jej prevzatí, za nepravdivý a mal za to, že za takto zverené hodnoty, ktoré je potrebné riadne vyúčtovať, policajt v plnom rozsahu v zmysle § 164 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z. osobitne zodpovedá. Poukázal na to, že si veľmi dôsledne ujasnil rozdiel medzi všeobecnou zodpovednosťou policajta v zmysle § 160 a osobitnou zodpovednosťou v zmysle § 164 a § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. a zároveň zdôraznil, že je potrebné diferencovať medzi všeobecnou a osobitnou zodpovednosťou v zmysle Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z.) a zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý je osobitným zákonom pre výkon služby a potreby s ňou súvisiace v rámci plnenia úloh na rôznych stupňoch služobného zariadenia dodajúc, že je nevyhnutné brať zreteľ na interné rezortné predpisy, najmä na nariadenia ministra vnútra SR. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že tento demonštratívne uvádza výpočet zverenej výstroje a výzbroje policajta, ktoré prevzal na základe písomného potvrdenia, pričom v tomto prípade ide o zverené veci, ktoré slúžia individuálnej potrebe konkrétneho policajta (rovnošata, zbraň, služobné putá) s tým, že policajtovi môže byť na písomné potvrdenie zverený aj iný predmet, resp. iná hodnota. Dôvodil ďalej, že od tejto špecifickej osobitnej zodpovednosti treba odlišiť osobitnú zodpovednosť v zmysle § 164 ods. 1, 2 citovaného zákona, na základe ktorej policajt zodpovedá za **hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu a iné hodnoty, ktoré je povinný vyúčtovať**, pričom takéto zverenie je nevyhnutné učiniť pre výkon funkcií predpokladaných v spomenutom § 9 a § 10 výnosu MV SR č. 42/1998, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z.

dodajúc, že žalobca na základe tohto zverenia riadne účtovne na základe vykonanej inventúry prebral materiály a hodnoty na svojom oddelení – ODI v Komárne, pričom ďalšie nakladanie so zverenými hodnotami je v jeho kompetencii a na jeho zodpovednosti s prihliadnutím na povinnosť dodržiavať zákonné ustanovenia a interné predpisy. Pre lepšie vysvetlenie uvedených ustanovení uviedol skutočnosť, že na ODI v Komárne boli žalobcovi zverené tri rádiostanice, z ktorých dve boli riaditeľom ODI v Komárne pridelené konkrétnym policajtom na meno proti podpisu, ktorí ich majú riadne uzamknuté v skrinke bez možnosti manipulácie tretích osôb a jedna (predmetná stratená rádiostanica) bola voľne dostupná v kancelárii. Vysvetlil, že v prípade straty rádiostanice, prebratej proti podpisu, by zodpovedali za jej stratu spomínaní policajti v zmysle ustanovenia § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. Pokiaľ však ide o voľne dostupnú rádiostanicu umiestnenú v kancelárii, ktorá nebola nikomu ďalej pridelená a nebol zabezpečený prehľad o jej pohybe, tak v prípade jej straty by sa žalobca zbavil svojej zodpovednosti za vzniknutý schodok na zverenej hodnote v zmysle § 164 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., pokiaľ by predmetnú rádiostanicu vo svojej kompetencii buď pridelenil proti podpisu konkrétnemu policajtovi alebo, keď bolo na jeho útvare zaužívané, že rádiostanicu si voľne brali do služby velení policajti v prípade, ak nebol do služby velený policajt, ktorý mal na meno proti podpisu zverení rádiostanicu, alebo povinne zriadil zápožičkový zošit, čo predpokladajú zákonné a interné normy, z ktorého by bolo možné podľa posledného záznamu zistiť posledného používateľa rádiostanice. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 159 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., v zmysle ktorého je policajtovi uložená povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, majetku, ani k bezdôvodnému obohateniu upozornil na to, že spôsob evidencie tohto druhu majetku a postup s jeho nakladaním upravovalo v čase zistenia straty rádiostanice, t.j. 19. mája 2008 nariadenie MV SR č. 97/2005 o postupe pri zabezpečovaní správy majetku štátu, pričom Čl. 5 písm. b) tohto nariadenia ukladá užívateľovi majetku povinnosť udržiavať majetok štátu v riadnom stave a dbať o to, aby nedošlo k jeho poškodeniu, strate, krádeži, zneužitiu (neoprávnenému použitiu) alebo zmenšeniu dodajúc, že v zmysle Čl. 10 tohto nariadenia sa v nevyhnutnom rozsahu má viesť podľa konkrétnych podmienok pomocná evidencia (pre tento druh majetku je ňou hlavne kniha zápožičiek). V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca bol s uvedeným interným predpisom oboznámený dňa 5. decembra 2005, čo preukazuje „Prezenčná listina z operatívnej porady riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Komárne“ č.p.: ORP-9-51/VO-2005 zo dňa 5. decembra 2005. Žalovaný mal za to, že v danom prípade došlo k naplneniu všetkých podmienok pre vyvodenie osobitnej zodpovednosti žalobcu za vzniknutý schodok, keďže vec (stratená rádiostanica) bola žalobcom riadne (účtovným dokladom podpísaným žalobcom)

prevzatá na základe vykonanej inventarizácie ako náhrada za pokazenú rádiostanicu zdôrazniac tiež, že žalobca mal vytvorené všetky predpoklady, aby sa mohol o zverenú rádiostanicu riadne starať a kontrolovať jej prevzatie a vrátenie podriadenými policajtmí (žalobca mohol kedykoľvek rádiostanicu sám používať, určiť režim jej používania, resp. určiť, že nebude použitá) poukázal na to, že žalobca nezachoval bilančnú rovnovahu pri nakladaní so zverenými hodnotami, nakoľko nevedel preukázať rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt a účtovným stavom a v danom prípade bolo povinnosťou žalovaného správneho orgánu preukázať existenciu schodku a platne uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti a nie skúmať zavinenie žalobcu, prípadne tretej osoby. V tejto súvislosti vytkol súdu prvého stupňa, že vôbec neskúmal otázku materiálnej povahy, t.j. platnosť uzatvorenej dohody o hmotnej zodpovednosti a navyiac nesprávne v prospech žalobcu konštatoval rozdielnosť všeobecnej a osobitnej zodpovednosti upravenej zákonom č. 73/1998 Z. z. Záverom žalovaný poukázal na to, že akceptácia napadnutého rozsudku by pre žalovaného, ako aj iné služobné úrady mimo pôsobnosti žalovaného v rámci Ministerstva vnútra SR, bola nenáležitým precedensom znamenajúcim, že nikto zo zodpovedných riadiacich pracovníkov, ktorí majú podobne povinne v rámci svojej zastávanej funkcie a pôsobnosti hmotne zverenú zodpovednosť za hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty na vyúčtovanie, nenesie žiadnu zodpovednosť (resp. len prakticky nemožne preukázateľnú všeobecnú zodpovednosť) za vzniknuté schodky na takto zverených hodnotách a tieto zverenia nemajú žiadne účinky a nemôžu byť z nich vyvedené ani žiadne dôsledky za takto zverené a proti podpisu prevzaté hodnoty. Z vyššie uvedených dôvodov považoval napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne č. p.: ORP-56-31/EO-2010 zo dňa 5. marca 2010, za správne a vydané v súlade s platnými právnymi predpismi.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zastal názor, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je po skutkovej aj právnej stránke správne a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že tvrdenie žalovaného, že údajne žalobca nesie osobitnú zodpovednosť za zverené hodnoty, konkrétne rádiostanicu Smart HT6009DEE, výrobné číslo 03040901787, je v rozpore s listinnými dokladmi a preto krajský súd správne konštatoval, že žalobcovi nevznikla osobitná zodpovednosť, pretože v spise sa nenachádza doklad o jej prevzatí na základe písomného potvrdenia. Vychádzajúc ďalej

z Nariadenia ministra vnútra č. 78/2005 zo dňa 17. augusta 2005 (ďalej len ako „nariadenie č. 78/2005“) z Čl. 6 ods. 1 a prílohy k tomuto nariadeniu argumentoval tým, že v zmysle vzoru č. 13 (uvedený v prílohe) policajt preberá zodpovednosť len za prevzatie tých majetkových hodnôt, ktoré sú súčasťou inventúrneho výkazu, prípadne iného výkazu alebo dokladu, ktorý tvorí prílohu „listiny o zverení“, avšak zverenie hotovosti zo dňa 18. decembra 2003 ním podpísané neobsahuje inventárny výkaz a v materiálovej knihe vysielacia RDST SMART HT6009DEE uvedená nie je a preto nemohol platne prevziať osobitnú zodpovednosť za tento predmet. Zároveň dodal, že podľa predložených písomných dokladov zodpovedal len za zverenie finančnej hotovosti, blokových pokút a materiálu prideleného dokladom na materiálovej knihe a podpísaním inventúrneho výkazu. Žalobca sa plne stotožnil s názorom krajského súdu, že účtovný doklad 27/04/06 zo dňa 19. júla 2004 nie je možné považovať za doklad o zverení podľa § 164 zákona, nakoľko tento doklad nespĺňa zákonné náležitosti podľa tohto ustanovenia, ani podľa nariadenia č. 78/2005 a rovnako mal za to, že krajský súd správne z listinných dôkazov skonštatoval, že predmetnú rádiostanicu osobne nepoužíval a túto písomne odovzdal iným príslušníkom na výkon ich činnosti dodajúc, že používanie vysielacky jednotlivými policajtmi bolo podchytené v knihe inštruktáží, v ktorej bolo uvedené, presne ktorí policajti, v akom časovom rozsahu si berú do služby vysielacku a presne, ktorú vysielacku (identifikácia podľa volacieho znaku, ktorý je špecifický pre každú vysielacku), avšak správny orgán ignoroval všetky jeho argumenty, ako aj skutočnosť, že strata vysielacky nebola zapríčinená jeho konaním, nakoľko on s predmetnou vysielackou nedisponoval a odovzdal ju ďalej policajtovi P. Z., ktorý túto skutočnosť aj potvrdil. Záverom vyhodnotil tvrdenie žalovaného o nenáležitom precedense, ktorý by mal vyvolať predmetný rozsudok za účelový prejav argumentujúc tým, že zodpovednosť riadiacich pracovníkov je daná, ale musí byť aj právne založená. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 157,09 € (písomné vyjadrenie k odvolaniu, úkon á 123,50 € + 1x 7,41 € rež. paušál = 130,91 € + 20% DPH 26,15 € = 157,09 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1

a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom preskúmania v danej veci bolo rozhodnutie, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne č. p.: ORP-56-31/EO-2010 zo dňa 5. marca 2010, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca zodpovedá podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. za škodu, ktorá bola služobnému úradu spôsobená stratou rádiostanice Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787, v plnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 166 ods. 3 písm. a) citovaného zákona. Výška náhrady škody, ktorú je žalobca povinný uhradiť služobnému úradu v lehote do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia bola určená sumou 682,30 €.

Žalovaný v odvolaní namietal skutočnosť, že výrok a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku nevyplývajú z písomných podkladov a dôkazov obsiahnutých v administratívnom spise; tieto však boli základom pre vyvodenie osobitnej zodpovednosti žalobcu za vzniknutý schodok na zverenej hodnote.

Najvyšší súd po preskúmaní obsahu administratívneho spisu musí tejto námietke žalovaného prisvedčiť. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z viacerých skutočností, ktoré nemajú podklad v zistenom skutkovom stave. Krajský súd konkrétne v odôvodnení konštatoval, že: *„Písomné potvrdenie o zverení rádiostanice žalobcovi podľa § 165 zákona sa v spise nenachádza. Sám žalobca rádiostanicu nepoužíval pri výkone svojich služobných povinností*

z hľadiska funkcie, ktorú zastával a **preto rádiostanicu SMART písomne zveril mjr. Mgr. P. Z.** a taktiež žalobca poukázal „na plán na vykonanie celookresnej špeciálnej kontroly dňa 10.1.2008 a 11.4.2008“, kedy rádiostanica **bola písomne zverená** službukonajúcim príslušníkom PZ ppráp. J. P. a ppráp. J. C., ktorí sa aj písomne vyjadrili a potvrdili, že rádiostanicu v tieto dni používali.“ (str. 6 druhý odsek odôvodnenia) a ďalej, že: „Žalovaný správny orgán sa dôsledne nevyporiadal s atribútmi týchto dvoch zodpovedností za škodu a z jeho rozhodnutia nie je možné zistiť, na akom skutkovom základe dospel k záveru, že žalobca zodpovedá za stratu predmetnej rádiostanice podľa osobitnej zodpovednosti podľa § 164 ods. 2 zákona, keď došlo k strate veci nespôsobilej na zverenie podľa tohto ustanovenia zákona, ale veci slúžiacej na výkon služby príslušníka PZ. Naviac z dokladov vyplýva, že žalobca z pozície svojho postavenia riaditeľa ODI predmetnú rádiostanicu osobne nepoužíval pre plnení služobných povinností a **túto písomne odovzdal iným príslušníkom PZ (podriadeným) na výkon svojej činnosti, čo nie je sporné.**“ (str. 7 prvý odsek odôvodnenia).

Najvyšší súd dáva krajského súdu do pozornosti, že v administratívnom spise sa nachádza **účtovný doklad 27/04/06 zo dňa 19.7.2004**, na základe ktorého prevzal žalobca materiál - RDST SMART HT6009DEE 03040901787 (stratenú rádiostanicu). Ďalej z obsahu administratívneho spisu nemal preukázané žiadnym relevantným dôkazom, že predmetná rádiostanica **bola žalobcom následne písomne zverená Mgr. P. Z., resp. ani iným príslušníkom PZ.** Z obsahu administratívneho spisu, konkrétne z obsahu úradných záznamov zo dňa 19. mája 2008, ktoré spísali žalobca a Mgr. P. Z. vyplýva, že rádiostanica RDST Smart HT6009DEE bola žalobcom odovzdaná, **avšak bez písomného potvrdenia**, Mgr. P. Z., ktorý ju následne prideliť na úsek CDH ODI PZ (cestná dopravná hliadka Okresného dopravného inšpektorátu PZ), pričom **táto nebola pridelená menovite žiadnemu policajtovi CDH ODI PZ.**

Podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ak služobný úrad písomne zverí policajtovi hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok.

Podľa § 164 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa zbaví zodpovednosti celkom alebo čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia.

Podľa § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt zodpovedá za stratu služobnej rovnošaty a jej súčastí, výzbroje a iných predmetov, ktoré mu boli zverené na základe písomného potvrdenia. Tejto zodpovednosti sa policajt zbaví, ak preukáže, že stratu nezavinil.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt zodpovedá služobnému úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním. Služobný úrad je povinný preukázať policajtovi zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 164 a 165.

Podľa § 160 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. predpokladom na vznik zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu je

- a) vznik škody,
- b) porušenie povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie,
- e) právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby.

Odhliadnuc od vyššie uvedených pochybení krajského súdu sa však najvyšší súd plne stotožňuje s jeho názorom, ktorý v danej veci považuje za nosný a potvrdzujúci správnosť výroku napadnutého rozsudku a to, že účtovný doklad 27/04/06 zo dňa 19. júla 2004, ktorý oba správne orgány považovali za doklad o zverení podľa § 164 zákona č. 73/1998 Z. z., nie je zverením podľa vzoru č. 13 tvoriaceho prílohu nariadenia č. 78/2005. Rovnako argument žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu, ktorým ozrejmovali dôvod, prečo sa **rádiostanica Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787** nemôže nachádzať v inventúrnom súpise zo dňa 18. decembra 2003, ktorý je neoddeliteľnou prílohou „Zverenia hotovosti, cenín, tovaru, zásob, materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať“, pričom týmto dôvodom je, že predmetná (stratená) rádiostanica bola pridelená a osobne prevzatá žalobcom dňa 19. júla 2004 ako náhrada za pokazenú rádiostanicu výrobného čísla: 1994112908, nie je relevantný, keďže **zverenie** hotovosti, cenín, tovaru, zásob materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, predstavuje inštitút „dohody o hmotnej zodpovednosti“ a preto musí obsahovať všetky náležitosti požadované zákonom a interným právnym predpisom Ministerstva vnútra SR, pričom práve zoznam prevzatých predmetov (inventúrny súpis) medzi ne bezpochyby patrí.

Je nesporné, že rádiostanica Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787 v inventúrnom súpise zo dňa 18. decembra 2003 uvedená nebola.

Podľa názoru odvolacieho súdu účtovný doklad 27/04/06 zo dňa 19.7.2004, ktorým žalobca prevzal rádiostanicu Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787 má povahu písomného potvrdenia podľa § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. Zostáva však otázkou, ktorú budú musieť konajúce správne orgány vyhodnotiť na účely vyvodenia osobitnej zodpovednosti voči žalobcovi a to, **či rádiostanica Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787 bola spôsobilým predmetom zverenia, nakoľko podmienkou zodpovednosti v tomto prípade (§ 165 citovaného zákona) je aj skutočnosť, že ide o predmet, ktorý je určený na výkon povolania konkrétneho policajta**, teda sa vyžaduje, že ho bude používať výlučne sám a nie je možné do tejto kategórie osobitnej zodpovednosti zahrnúť predmet určený na používanie viacerými policajtmi, nakoľko v takom prípade by do úvahy pripadala všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 160 zákona č. 73/1998 Z. z.

Vzhľadom na konštatované, bude preto povinnosťou konajúceho správneho orgánu v následnom správnom konaní dôsledne zistiť, či v danom prípade boli splnené podmienky na vyvodenie osobitnej zodpovednosti žalobcu za stratu rádiostanice Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787 podľa § 165 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., resp. či nie sú splnené podmienky na vyvodenie všeobecnej zodpovednosti podľa § 160 citovaného zákona.

Najvyšší súd záverom poznamenáva, že z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že konajúce správne orgány nemali od počiatku jasno v tom, či sa v danom prípade jedná o osobitnú zodpovednosť policajta podľa § 164, resp. § 165 zákona č. 73/1998 Z. z. alebo ide o všeobecnú zodpovednosť policajta podľa § 160 citovaného zákona. Táto skutočnosť je podložená aj rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Komárne č.p.: ORP-48-10/EO-2009 zo dňa 29. apríla 2009, ktorým bolo najskôr rozhodnuté, že za stratu rádiostanice Smart HT6009DEE, výrobné číslo: 03040901787 zodpovedá podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. mjr. Mgr. P. Z.. Toto rozhodnutie bolo následne rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ v Nitre č.p.: KRP-9-9/VO-PK-2009 zo dňa 22. júna 2009 podľa § 243 ods. 5 citovaného zákona zrušené a vrátené oprávnenému orgánu a to z dôvodu, že podľa názoru odvolacieho orgánu prvostupňový správny orgán nevenoval dostatočnú pozornosť skutočnosti preukázanej úradnými záznamami a to, že predmetná rádiostanica bola používaná viacerými policajtmi vo výkone služby.

Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/1/2011-156 zo dňa 12. apríla 2011 vo výroku potvrdil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvej OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 157,09 €, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) á 123,50 € + 1x 7,41 € (režijný paušál § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) + 20% DPH zo sumy 130,91 € t.j. 26,18 €. Priznanú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. I. M., vedený v T., a.s., číslo účtu X., v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (§ 149 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. augusta 2012

JUDr. Zdenka Reusenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth